

og andre, der, i det Øjeblik Loven kom, kunde faa deres Anciennetet gjort gældende med Hensyn til deres Lønning og eventuelle Pension. Jeg mener som den første ærede Taler, at her er Anledning til at vise samme Velvillie overfor disse 21 Lærerinder, som vi tidligere have haft Lejlighed til at vise overfor andre. Det er jo ikke noget stort finansielt Spørgsmaal, og det er ej heller noget Retskrav, de have at stille til os, men et Billighedskrav, som jeg mener, vi bør imødekomme.

Derimod tør jeg ikke følge den sidste ærede Taler i at opfordre Ministeren til at fremsætte Forslag til en ny Anciennetsberegning. Hvor meget der i og for sig kan tale for den Sag, er det jo et finansielt Spørgsmaal, som vi gik forsigtigt udenom i 1899, og som jeg ikke ved, om Forholdene nu ere modne til at tage op til Overvejelse. (*Jensen-Knudstrup*: Du har været enig med mig før.) Ja, det er jeg ogsaa nu, men det er et Betimelighedsspørgsmaal, om det er rigtigt at tage den Sag op nu. Men i alt Fald tør jeg ikke følge den ærede Taler i at anmode Ministeren om allerede nu at forelægge en ny Lønningslov. Det, mener jeg, er lovlig tidligt.

Det ærede Medlem gjorde sig saa til Talsmand for de jyske Lærere — Lærerne paa Øerne, mente han formodentlig, sade godt nok i det, siden han ikke nævnte dem. Men røre vi ved de jyske Læreres Lønningsforhold, komme vi ganske sikkert ind paa at berøre Lønningsspørgsmaalet for alle Lærere i det hele taget, baade i By og paa Land; for Smørret er lige dyrt, enten man spiser det i Byen eller paa Landet, og enten man spiser det i Jylland eller paa Øerne. (*Nielsen-Jensen*: Lønningerne ere ikke lige store!) Nej, det ere de ikke, og det have de aldrig været. Det ligger i, at Jyderne ere meget mere nøjsomme end vi andre og stille mindre Krav til Livet. Forholdene have altid været forskellige, og det ville de sikkert altid blive ved at være. (*Slengerik*: Der er Forskel paa Jyder). Ja, det er der selvfølgelig, ligesom der ogsaa er Forskel paa Øboere. Der er et gammelt Ord, der siger, at vi ere alle Jyder for Vorherre, men med Hensyn til Lønningsforhold have vi ikke været det, det er en Kendsgerning. Men er der enkelte Steder i Jylland, hvor Lærerne sidde for vanskeligt i det, kunne de gode Jyder jo ændre det selv i al Skikkelighed. Ethvert Fogneraad, der finder, at Lærerne sidde for smaat i det under de

nuværende Konjunkturer, behøve blot at henvende sig til vedkommende Amtsraad og Skoledirektion og bede om Lov til at forhøje Lønnen, og der er ikke det Amtsraad eller den Skoledirektion i Landet, som ikke vil sige: Ja, med Fornøjelse. Hvorfor ville de, at Loven skal tvinge dem til det, hvorfor ville de ikke godvillig hjælpe paa Forholdene, hvor der er Trang til det? Jeg mener, at vi skulle ikke give Sagen en videre Udstrækning, end der er Anledning til ved dette lille Lovforslag, som jeg anbefaler til at nyde Fremme uden Udvalg.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Knudstrup: Naar jeg særlig nævnde de jyske Enelærerembeder, er det, fordi de gennemgaaende, hvad Begyndelseslønnen angaar, ere meget mindre end Embederne paa Øerne. Nu fandt jeg de Tal, jeg savnede før, da jeg havde Ordet, og jeg skal nu oplyse, at af Embeder, hvis Begyndelsesløn er 7—800 Kr. — altsaa meget smaa Embeder —, findes der i Jylland 665 og paa alle Øerne tilsammen kun 32, af Embeder paa 6—700 Kr. i Jylland 235 og paa Øerne i alt kun 12, og af Embeder under 600 Kr. — det er Enelærerembeder, der her er Tale om — i Jylland 35 og paa alle Øerne kun 1. Derfor faldt det mig i Munden, da jeg talte om Trangen, særlig at nævne de jyske Enelærerembeder. Jeg anbefalede ikke en almindelig Lønningsrevision, men jeg tænkte mig en Ændring, hvorved Statens Tillæg gled nedad og faldt paa et tidligere Trin. Det tror jeg ikke vil være uforsvarligt at gaa til; tværtimod, jeg mener, at der er stor og god Grund dertil.

K. Pedersen: Ogsaa jeg kan anbefale dette lille Lovforslag til hurtig Fremme her i Tinget. Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Kallerup (*Jensen-Knudstrup*). Naar han imidlertid mente, at der inden 2den Behandling burde foretages en Redaktionsændring, idet han gik ud fra, at det kunde forstaas saaledes, at de 4 Aar, som der ifølge Loven af 29. Marts 1904 skal gaa, før Anciennetsberegningen kan begynde, skulde bortfalde, saa vilde dog jeg for mit Vedkommende netop gerne have, at det skulde forstaas saaledes. Jeg har i sin Tid, da vi havde Loven af 1904 til Behandling,